Çiğli İşçi Bülteni

İşçi Bülteni Özel Sayı: 655 * Fiyatı: 25 Kr * Şubat 2011

İzmir İşçi Kurultayı'na yürüyoruz!

Milyonlarca işçi ve emekçiyi ilgilendiren asgari ücret belirlendi. Ve patronlar payına kar düşerken, işçiler payına yine yokluk, yoksulluk ve sefalet düştü. Üstelik tüm bunlar yetmiyormuş gibi, patronlar krizden bu yana işçilerin çalışma saatleri ve çalışma koşulları üzerinden sahip olduğu bir dizi hakkı da gaspediyor. 12 saati aşan mesailer, tozlu, soğuk çalışma mekanları, sağlığımızı hiçe sayan yemekler derken üzerine bir de ustaların, ustabaşıların hakaretleri, aşağılamaları...

Hem sendikaların hem de devletin istatistik kurumunun yaptığı araştırmalara göre bir ailenin açlık sınırının 1000 liraya dayandığı belirtiliyor. Yoksulluk sınırı ise 2500 liraya yaklaşıyor. Son dört yılda temel yaşamsal ihtiyaçların ve gıda maddeleri fiyatlarında yüzde 60-70 civarında bir artış yaşandı. 5 milyon işçi asgari ücretle çalışıyor, milyonlarca işçi ise asgari ücretin az üstünden bir ücretle çalışıyor. Her yılın başında almamız gereken yeni yıl (ocak ayı) zamlarından ise bahseden yok. Şubat ayı başlarında meclisten geçirilmesi planlanan Torba Yasa adı verilen yasal düzenlemeyle patronlar için görülemedik kolaylıklar sağlanıyor. İşçilik maliyetleri düşürülüyor, gerekçesiz işten atmanın yasal dayanakları hazırlanıyor, işsizlik fonu, kıdem hakkı patronlara peşkeş çekiliyor.

Ancak biz milyonları bulan ve dünyayı var eden biz işçiler bu koşullara boyun eğmek zorunda değiliz. TEKEL işçileri

özelleştirmelere ve 4C'ye karşı başlattıkları mücadelede işçi sınıfının birlik olduğunda, örgütlü davrandığında nasıl bir güç açığa çıkaracağını tüm dünyaya gösterdiler. Sendikal bürokrasiye yenilmiş olsa da TEKEL direnişi, hafızlarda ve Türkiye işçi sınıfı tarihinde yerini aldı . İzmir'de KENT A.Ş işçileri de aynı ateşi aynı güce yaslanarak, örgütlü davranarak büyüttüler ve kazandılar.

Ardından tüm ülke genelinde mevzi mevzi, direnişler, işgaller ve sesler yükseldi. Metal, tekstil, plastik ve petro-kimya sektöründe görülen bu direnişler örgütlenme ve sendikalaşma eğilimini güçlendirdi.

İzmir'de de bu süreçte başlayan Tariş, UPS Kargo ve Buca Belediyesi'nde çalışan taşeron işçilerinin direnişi ardı ardına seyrederken bu sürede Mahle Mopisan, Eko Depar ve Schnieder Elektrik'te metal işçileri sendikalı olma yönünde adımlar attılar. Bir yanda sermaye patronlarının saldırısı sürerken diğer yandan da işçilerin mücadelesi ve kavgası sürüyor. Yeni Torba Yasa'da da görüldüğü kadarıyla 50 bin belediye işçisinin hakkının gaspedileceği gibi, işçilerin kıdem tazminatı ve işsizlik sigortasına da göz dikilmiş durumda.

Tüm bu koşullar bizlerin Çiğli Organize'den, Aliağa'dan, BEGOS'tan, belediyelerden, Ayakkabıcılar Sitesi'nden, ambarlardan işçilerin bir arada ve örgütlü mücadelesini koşulluyor. Tek tek fabrikalarda yaşanan sorunlar, tek tek sektörlerde yaşanan sorunların ortaklaştırılması ve komiteler aracılığıyla örgütlenmesi biz işçilerin elinde.

Bizler de bu amaçla tekstil, metal, demir-çelik, belediye, ayakkabı, hizmet, petro-kimya gibi çeşitli sektörlerde çalışan işçiler olarak sınıfın örgütlülük düzeyini arttırmak için ve örgütlenmenin önündeki engelleri tartışarak aşmak için, birlikte mücadele etmek için gücümüzü İzmir İşçi Kurultayı'nda birleştiriyoruz. Tüm işçileri fabrikalarda komiteler oluşturarak, kölece çalışma koşullarına ve düşük ücrete karşı mücadele etmeye, İzmir İşçi Kurultayı'na sorunlarını taşımaya ve tartıştırmaya, işçilerin birliğine omuz vermeye çağırıyoruz.

Schnieder işçileri sendikalaştı

Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan Schneider Elektrik fabrikası işçileri insanca yaşam ve çalışma koşulları için DİSK'e bağlı Birleşik Metal İş sendikasında örgütlendiler. Manisa'da da fabrikası bulunan Schneider fabrikasında işçiler patroncu Türk Metal sendikasının hilelerine karşı da sendikalarına sahip çıktılar. Aralık ayında Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığından Birleşik Metal sendikasına toplu sözleşme yapabilmesi için çoğunluk yetkisi gelmiş ancak işveren yetkiye, süreci uzatmak için bilerek, hiçbir haklı gerekçe olmadan itiraz etmiştir. Şu an hukuki süreç işlemektedir.

Sektörde tekel olmaya çalışan Schneider patronu devasa karlar elde etmesine rağmen sendikaya karşı tahammülsüz davranmıştır. Sendika yetkisi gelir gelmez işçileri toplayıp işlerin iyi gitmediğini, isteyen olursa bütün hakları ödenerek çıkış alabileceğini söylemiştir. Ayrıca 3 vardiya olarak çalışan fabrika yaklaşık iki aydır 2 vardiya ve haftada 4 gün çalıştırılmaktadır.

Krizin derinleştirdiği çalışma ve yaşam koşullarının iyice kötüleştiği dönemde sadece Birleşik Metal Sendikası'na 100'den fazla fabrikadan işçilerin örgütlenme başvurusu olmuştur. İşçi sınıfının ne aradığı gayet açık ve nettir. İşçiler insanca yaşam ve çalışma koşulları istiyor. Bu yolda attıkları adımda Schneider işçilerini kutluyor tüm Çiğli Organize işçilerini bu mücadeleyi kendi fabrikalarında büyütmeye işyeri komiteleri kurarak sendikalarda örgütlenmeye davet ediyoruz.

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

İşçi sınıfına yeni saldırı dalgası: Torba yasası!

Sermayenin işçi sınıfını hedefleyen yeni saldırı paketinin adı Torba Yasa'dır. Günlerdir televizyonlardan işçi ve emekçilere yeni saldırı hazırlığı olan bu yasadan bahsediliyor parça parça da olsa sendikalar, demokratik kitle örgütleri karşı eylemler yapıyor. Ancak bu torbanın içinde ne gibi saldırılar var kamuoyuna tam olarak açıklanmıyor. İşçi ve emekçiler ise saldırıyı kurbanlık koyun gibi beklemeye devam ediyorlar.

Bu saldırı çok kapsamlı bir saldırıdır. Bu torba yasasına karşı ciddi bir örgütlülük ve mücadele olmazsa, hak ve özgürlüklerimizi kazanmak için çalıştığımız yerlerde birlikte hareket etmezsek ve sokaklara çıkmasak şuan ki çalışma koşullarından daha kuralsız daha da kölece koşularla karşı karşıya kalacağız.

Bu hükümetin torba yasası bizlere tam anlamıyla güvencesiz kölece çalışma koşulları getiriyor. Bugüne kadar sermaye sınıfı (patronlar) tarafından defalarca gündeme getirilen özel istihdam büroları, işsizlik fonunun patronlar için sermaye olarak kullanılması, kısa çalışmanın yasalaşması ve bölgesel asgari ücret uygulaması ve işçilerin elde kalmış tek güvencesi olan kıdem tazminatının ortadan kaldırılması vb. başlıklar gösterilen tepkiler sebebiyle askıya alınmıştı. Şimdi de bu kölelik düzenlemeleri isim değiştirerek torba yasasıyla sessiz sedasız geçirilmeye çalışılmaktadır. Kapsamlı sosyal yıkım saldırılarının yer aldığı pakette işçi ve emekçilerinin zaten güdük olan haklarının iyiden iyiye budanmasını söz konusu. Sermayenin esnek üretim, esnek ve ucuz iş gücü ihtiyacını karşılamak için hayata geçirilmeye çalışılan düzenlemeler, pirim usulü çalışma işçi ve emekçilere hayatı zindan ederken sermayenin ise karlarına kar katmasına olanak sağlayacak. Tasarıyla işsizlik sigortası fonu kapitalistlere sonuna kadar açılırken işçilere ise bu saldırılar istihdamı teşvik ediyoruz diye yutturulmaya çalışılıyor.

Örneğin bu yasa 18–29 yaş arası erkekler ile 18 yaş üstü kadınların sigorta primlerini patronlar ödemesi gerekirken iççilerden kesilen işsizlik fonundan ödenmesini düzenlemektedir. İşveren 30 yaşın üstünde olanları işten çıkartarak 29 yaş altı işçileri işe alacak sigorta primleri işsizlik fonundan ödeneceği için işverenin işine gelecek ve bu uygulamayla 30 yaşın üstünde olanların iş bulması imkânsız hale gelecek. Diğer bir madde de kısa süreli çalışma sistemiyle güvencesiz çalışmanın yaygınlaştırılmasını içermektedir. Bu sistemle işçiler üç ay gibi kısa zaman dilimleri ile istihdam edebilecek."çağrı üzerine çalışma", "evden çalışma", "uzaktan çalışma " gibi yöntemlerle düzenli bir iş ve düzenli bir gelir olanağı ortadan kalkacak. Sigorta primlerimiz eksik yatırılacak. Böylelikle de kıdem tazminatı hakkı ortadan kaldırmış olacak. İşçi ve emekçilerin uzun zamanda elde ettiği haklar elimizden alınırken elimizde hiçbir güvencemiz kalmayacak. Ne düzenli bir iş, ne sigorta ne de kıdem tazminatımız olmayacak. Ayrıca ucuz işgücü olarak görülen meslek lisesi öğrencilerin sömürüsü de tasarıyla katmerleşiyor. Meslek eğitimi gören öğrenci, aday çırak ve stajyerler 16 yaşında itibaren asgari ücret alıyorken yasayla birlikte 18 yaşından sonra asgari ücret alabilecekler.

Esnek çalışmanın yaygınlaşması, bir yandan hem kamuda ve hem de özel sektörde iş gücünün ucuzlatılması tasarının temel ayakları. Bunun yanı sıra sermayenin yük olarak dillendirdiği düzenlemede emekçilerin aleyhine birçok düzenlemeler yapılmasını öngörülmektedir.

Meclisteki görüşülmekte olan bu saldırı paketini püskürtmek için işçi ve emekçilerin sermayeye ve onun hükümetine birleşik bir mücadele ile karşılık vermesi gerekiyor. Bu saldırıları çöpe atmanın başka da yolu yok.

Çiğli İşçi Bülteni

METAL İŞÇİLERİ "GREV" DEDİ

120 binden fazla metal işçisini ilgilendiren MESS grup toplu iş sözleşmesi görüşmesinde bilindiği gibi işbirlikçi Türk Metal sendikası %5 sefalet zammına imza atmış; DİSK'e bağlı Birleşik Metal İş Sendikası ise Merkezi TİS Komisyonu'nu toplantısında grev iradesini beyan etti. MESS ile Birleşik Metal Sendikası arasında yapılan görüşmelerin tıkanması bu görüşmelerden de bir sonuç çıkmadığı için, grev kararının alınması bekleniyor. Metal işçileri 60 gün içerisinde greve çıkabilecekler.

Türkiye'nin en büyük ve en örgütlü metal patronlarının sendikası olan MESS(Metal Eşya Sanayicileri Sendikası), sadece 120 bin metal işçisine değil, tüm metal işçilerine ve aynı zamanda da tüm Türkiye işçi sınıfına saldırmaktadır. Çünkü MESS patronları esnek çalışma istiyor, güvencesiz çalışma istiyor, asgari ücretin düşürülmesi demek olan bölgesel asgari ücret istiyor, yoğun mesai ve mesai ücretlerinin düşürülmesini istiyor. Yani "ücretli kölelik" düzeninin daha da sağlamlaşarak sürmesini istiyor. Neden mi istiyor çünkü biz fakirleştikçe onlar zenginleşecek, biz açlık sefalet ve kölece çalışma şartlarıyla boğuşurken onlar da servetlerine servet katarak zevk ve sefahat içinde saltanatlarını sürdüreceklerdir.

Organize işçisi arkadaş bu saldırı hepimizedir. MESS'in metal işçilerine karşı yönelttiği saldırı maddelerine eğer ses çıkarmazsak, bu saldırı yasalarını çalıştığımız fabrikalarda hepimiz yaşayacak ve altında ezileceğiz. Yapmamız gereken çok açıktır: Biz sendikalı bile değiliz, MESS ve Toplu sözleşme bizi ilgilendirmez dememeliyiz. Bizim de yapabileceğimiz bir şeyler mutlaka var. Öncelikle her fabrikada insanca yaşam ve çalışma koşulları için sendikalaşma çalışması yürütmeliyiz, haklarımız ve geleceğimiz için örgütlenmeye kendi fabrikamızdan başlamalıyız. Aynı zamanda bu çalışmayı organizedeki diğer fabrikalara da sıçratacak ortak ve dayanışma içinde bir mücadele yürütmeliyiz. Ve özellikle bu süreçte toplu sözleşme sürecini yakından takip edip "Grev" ilan edildiğinde biz de bu çağrıya fabrikalarımızdan yanıt verip eylemli desteği yükseltmeliyiz. Eğer bu saldırılara ortak bir yanıt veremezsek önümüzdeki günlerde daha büyük saldırıların ardı arkası kesilmeyecektir.

Unutmayalım MESS patronlarının saldırıları özelde metal işçilerine genelde ise tüm işçi sınıfınadır. Eğer bu günden "haklarımız ve geleceğimiz" için örgütlenmez ve patronların karşısına örgütlü bir güç olarak çıkmazsak; şikâyet etmek ve gevezelik yapmaktan başka bir şey yapmayacağız. Gevezeliğin de işçi sınıfını kurtardığı görülmediği gibi biz işçileri patronlara daha fazla köle yapmaktan başka bir sonuç da doğurmayacaktır. O halde haklarımız ve geleceğimiz için örgütlenelim, mücadele edelim.

Kahrolsun MESS ve uşakları
Kahrolsun patronlar
Yaşasın işçilerin birliği

Çiğli Organizeden bir metal işçisi

"Kaderimizi elimize alalım, kendi sınıfımızın mücadelesini verelim!"

Metal İşçileri Birliği, Birleşik Metal-İş'in örgütlü ZF Lemförder Fabrikası İşyeri Baştemsilcisi **Şinasi Atıcı** ile TİS süreci üzerine konuştu.

- Kaç yıldır sendikalısınız, bu imzaladığınız kaçıncı toplu sözleşme olacak?

- Şinasi Atıcı: ZF'de 5,5 yıldır sendikalıyız. Altıncı yıla gireceğiz. Sömürülmek istemediğimiz için sendikalaştık. Sendika çalışması başlamadan önce bize 2009 yılına kadar zam yapılmayacağı ve ikramiyelerin kaldırıldığı söylendi. Bundan sonra 6–7 arkadaş önderliğinde bu süreci başlattık. Ben daha önce 5 sene Türk Metal'in örgütlü olduğu Kemalpaşa'da bir fabrikada çalışmıştım. Baştemsilciyi görme şansımız bile yoktu. Kendisi ulaşılmaz biriydi. Yani Türk Metal'in işleyişini iyi biliyordum bu yüzden Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlendik. Bu bizim 3. toplu sözleşmemiz olacak. Yani iki yılda bir toplu sözleşme imzalıyoruz. İlk toplu sözleşme döneminde komite olarak bir toplantı yaptık ve işçi arkadaşlarla görüştük. 2 yıllık mı 3 yıllık mı sözleşme imzalayalım diye. işçi arkadaşlar da 2 yıllık sözleşme istediler. Zaten sendikamız da en mantıklısının 2 yıllık sözleşme olduğunu söylüyordu.

- Toplu Sözleşme sürecindesiniz, görüşmeler nasıl gidiyor, bu sürece nasıl hazırlandınız?

- Biz sendikal işleyiş terbiyemiz doğrultusunda tamamen işçilerle birlikte hazırlanıyoruz. Ayakları yere basan talepler üzerinden, bütün işçi arkadaşlarımızdan taleplerini yazmalarını istiyoruz. İşçi arkadaşlarımız her bölümden bir temsilci ve her vardiyadan bir temsilci seçtiler yani bir vardiyada 10, üç vardiyada toplam 30 kişiden oluşan bir komite oluşturduk. Her bölüm kendi içerisinde ortaklaştırdığı talepleri komiteye iletti. Biz komitedeki işçi arkadaşlarla beraber sendikamızdan yöneticilerin de bulunduğu toplantılarda talepleri tartışıp taslak hazırladık. Bütün işçi arkadaşlarımızı toplayarak hepsine ilettik. Tüm bu süreç üç-dört toplantıda görüşüldü. Biz taslakta ortaklaştıktan sonra sendikamızın uzmanlarına ilettik. Onların da bir-iki düzeltmesinden sonra taslağımızı işverene ilettik. Bir nüshasını biz aldık isteyen her arkadaşa taslağı veriyoruz. Şu an işverenden görüşme tarihi bekliyoruz. Ocak ayında bir toplantı gerçekleştireceğiz işverenle. Kısacası sözleşmeyi tamamen işçi arkadaşlarımız hazırladılar.

- Bu yıl toplu iş sözleşmeniz MESS grup toplu iş sözleşmeleriyle aynı döneme denk geldi bunun sizin sözleşmenize etkileri nasıl oldu?

- ZF Lemförder MESS üyesi değil. İşveren kendi lehine olan her şeyi, buna MESS'in talepleri dahil, karşımıza getiriyor. Biz de doğal olarak MESS'in taleplerini ve karşılığında sendikamızın MESS'e sunduğu teklifleri vs. aynı sürecin tamamını gözönünde bulunduruyoruz. Asgari ücreti, Türkiye ekonomisinin gerçeğini, yakınımızdaki benzer statüdeki fabrikaların durumunu, sendikalı işyerlerinin aldığı zam oranını ve sendikamızın sınıf adına ileri sürdüğü bütün taleplerini, MESS'in birinci ve ikinci grup tekliflerini gözönünde bulunduruyoruz. 100 binin üzerinde işçiyi ilgilendiren bir toplu sözleşme ve tabii ki asgari ücret bizi doğrudan etkiliyor.

- Geçtiğimiz günlerde Türk Metal çetesinin adamları fabrikanıza bildiri dağıtmaya gelmişler, bu olaydan bahseder misiniz?

- Ben bu olayı çok önemsiyorum, sınıf adına utanç verici bir durum. Bir sendikanın başka bir sendikanın örgütlü olduğu bir yere gelmesi utanç verici. Bir yerde bir sendika çalışması varsa ben destek olmak isterim. Ama bu gerçekten sendikaysa. Bence Türk Metal bir sendika değil. Fabrikamıza bildiri dağıtmaya gelmişler, bildiri elime geçti. %99'u yalan. MESS toplu sözleşmelerinde %5'e imza atmışlar. Türkiye'nin en iyi sözleşmesi diye gelip bildiri dağıtmaya gelmişler, aptalca bir iş bence. Türk Metal, MESS toplu sözleşmelerinde ve asgari ücret vs. diğer konularda yediği naneleri üstünü örtmek için böyle yapıyor. Gidip sağda solda biz DİSK'in tabanına da gidiyoruz diyeceklerdi ama yedikleri dayakla kaldılar. Bizim fabrikaya 12 kişi gelmişlerdi biz 2 kişi dışarıya çıkınca 12 kişi birden kaçtı. Durumu hemen karşımızda olan TOTOMAK'a ilettik. Biz saat 15.00'te çıkıyoruz, TOTOMAK ise 16.00'da çıkıyor. TOTOMAK'ta da 8 kişi bildiri dağıtmaya çalışınca işçi arkadaşlarımız tarafından çok feci şekilde dövüldüler. Türk Metal'in tabanında bir kaynama var. Bizim sendikamızı isteyen işçiler var. Olayın kendisi sınıf adına utanç verici, biz geri döndüğümüzde bizim müdürümüz TOTOMAK'ın müdürü ve yanımızdaki Senkromeç'in müdürü camdan olayları seyrediyor ve gülüyorlardı. Daha sonra polis ve jandarma geldi. TOTOMAK'ın müdürü de Türk Metal'cilere bağırarak huzursuzluk yaratmamalarını ve gitmelerini istedi. Polise şikayetçi olunmadığı için de olay kapandı. Benim bugüne kadar hatırladığım en çirkin olaylardan biriydi. Muhtemelen o insanlar toplama, seçme ve para karşılığında bu işi yapan insanlardı. Yoksa gerçekten emeğiyle geçinen hiç kimse böyle bir işe kalkışmaz.

- Son olarak neler söylemek istersiniz?

- Bu mücadelede enternasyonal dayanışma da çok önemlidir. Bildiğiniz gibi sermayenin sömürüsün sınırı yok. Mesela Romanya'da, Bulgaristan'da ucuz işçilik var. Sermaye hemen ucuz işçi neredeyse oraya kaçıyor. Biz oralarda da örgütlü olmak zorundayız.

Sendika ağalığına, patronluğuna bu ülkedeki emek sınıfının müsaade etmemesi gerekir diye düşünüyorum. İşçiler, emekçiler onlara sendikacı olduklarını hatırlatmalılar. Tabandan basınç olmadı mı kumarhaneler de açarlar, oteller de açarlar, Ergenekon'a para da aktarırlar. Sendika biziz yani emekçilerdir. İşçi arkadaşlarım beni burada oturtmayacaklar. Ben sürekli işçinin arasında gezmeliyim, bütün sendikacılar da böyle olmalı. Biz temsilcilere basınç yapmazsak, sendikacılara basınç yapmazsak onlar da o koltuklarda otururlar ve hiçbir şey yapmazlar. Bir anektod anlatmak istiyorum; Türkiye genelinde temsilci eğitimleri için 1000–1500 kişinin olduğu bir toplantıdayız. İşçinin biri el kaldırarak ben dedi Kemal Türkler gibi bir sendikacı istiyorum. Bunun üzerine genel başkanımız Adnan Serdaroğlu da şöyle söyledi: "Arkadaşınız doğru söylüyor. Ancak ben de o günkü gibi işçi istiyorum. Yani sendikacıyı sendikacı yapan işçidir, tabandır". Ben inanıyorum işçi sınıfı bu kaderi değiştirmek için birleşik mücadele ederse sömürüden kurtulması çok kolaydır. Yok, eğer menfaate dayalı bireysel çıkar düşünürse daha çok uzun yıllar hatta daha da kötü koşullarda yaşamaya ve çalışmaya devam eder. Bugün torba yasası, yarın çuval yasa, kıdem tazminatı, emeklilik yaşı vs... Saldırıların ardı arkası kesilmez. İşçiler ve emek örgütleri kazanmak için birleşik mücadele etmek zorundadırlar. Tabanın söz sahibi olduğu birliktelikler kurulmalı, bunun ismi önemli değil, önemli olan işlevidir. Yeni haklar kazanmanın yolu böyle mücadelelerden geçer. Kavel direnişi ülkedeki grev yasağını grev yaparak delmiştir. Biz büyülerimizden böyle bir mücadele mirası aldık ama kendimizden sonrakilere miras bırakamıyoruz. Bize bırakılan mirası yiyoruz. Kaderimizi elimize alalım kendi sınıfımızın mücadelesini verelim. Başka kurtuluş yolumuz yok.

- Bize zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.

- Ben teşekkür ederim.

Metal İşçileri Birliği / Çiğli

Mahle Mopisan'da yetki Birleşik Metal'te

İzmir Gaziemir'de bulunan Ege Serbest Bölge'de Kurulu Alman sermayeli Mahle Mopisan fabrikası Birleşik Metal İş Sendikasında örgütlendiler. Aynı fabrikada Türk Metal Sendikası da yetki talebinde bulundu. Ve Birleşik Metal sendikasının örgütlülüğüne saldırdı. Birleşik Metal Sendikası 3 Mart 2010 tarihinde çoğunluk tespiti için bakanlığa başvurmuştu. 10 aydır süren davanın 15 Aralık günü görülen 6.duruşmasında, davacı sendika Türk Metal'in başvurusu reddedilerek, Mahle Mopisan fabrikasında yetkili sendikanın Birleşik Metal İş Sendikası olduğuna karar verildi.

Asgari ücret üzerine işçilerin görüşleri...

- Ne kadar ücret alıyorsunuz? Aldığınız ücret geçiminizi sağlamaya yetiyor mu?

- Tekstil işçisi: Asgari ücret alıyorum. Sefalet içinde yaşamamak için, elimden geldiği kadar mücadele ediyorum.

- 2011 yılı asgari ücret miktarı belirlendi bununla ilgili ne düşünüyorsunuz?

- Asgari ücreti belli olduğu şimdi televizyondan öğrendim. 630 TL olarak belirlenmiş. İşadamlarının, belirlenen ücreti çok yüksek bulduklarını hiç çekinmeden dile getirdikleri bir konuşmayı TV'den izledim ve hiç şaşırmadım. Asgari ücret alan bir işçi olarak, buradan komisyona sesleniyorum, verilen ücretle insanları yaşama savaşı veriyorlar bunu kendilerine tekrar tekrar hatırlatırız, anlamazlar ama yine de hatırlatalım!

- Sizce ücret neye göre belirlenmeli?

- Komisyon ilk olarak hayat koşullarını göz önüne almalı. İşsizliğin kol gezdiği bir düzende yaşamaya çalışıyoruz. Bizler ne verirlerse kabul etmek zorundaymışız gibi davranmayı bırakıp, asgari ücreti belirlemeden önce, biz işçilerin taleplerini dinleyip ondan sonra komisyon toplantısına masaya oturmalarını istiyoruz.

- Asgari ücret komisyonunun verdiği karar işçilerin beklentilerini karşılar mı?

- Bence karşılamayacak işçi kesimini dikkate almayanlar aksine dalga geçiyorlar. Bunun için ben düşüncelerimi işçi arkadaşlarımla aramızda konuşup tartışmaya çalışıyorum. Aslında bütün işçilerin kendi sorunlarını tartışmalarını istiyorum. Kimse kaderine mahkûm değil bunun için mücadele ederse işçi sınıfı haklarını almak için yürümeye hiç de uzak değil.

- Bu konuda söylemek istediğiniz başka bir şey var mı?

- Sömürünün kol gezdiği haksızlıkların yolsuzlukların yoksullukların bugün normal sayıldığı bir düzende yaşıyoruz. Paranın gücüyle adaletin bile satıldığı işçi sınıfının görülmediği görmemezlikten gelindiği bir ülkeden bahsediyorum.

Yaşam savaşı veriyorsak eğer bu düzene destek vermeye devam etmemeliyiz. Bu düzen böyle gitmez deyip bizlere bunları çektirenlerin karşısına geçip masaya yumruğumuzu vurmalıyız ve üreten biziz yöneten de biz olacağız demeliyiz.

Asgari ücretten alınan vergi kaldırılsın.Tüm işçilere insanca yaşam koşulları sağlansın İşçilerin sendikal hakları zorunlu hale getirilsin. Eşlerimiz devlet tarafından sigortalansın. Yaşasın işçilerin birliği, ekleyeceklerim bunlar..

Hükümet asgari ücrete 4.7 dedi!

Söz sırası fabrikalar ve işçilerde!

Asgari ücrete yapılan zam oranı geçtiğimiz günlerde açıklandı. Birinci altı aylık dilim için yüzde 4.7, ikinci altı aylık dilim için ise 5.1 lik bir artış yapıldı. Yapılan artışla birlikte net asgari ücret 629 liraya yükselmiş oldu. Aslında AKP'nin son aylarda üzerinde çalıştığı 2011 bütçesi sırasında asgari ücret için yüzde dörtlük bir artış planlandığı açıklandığında yılbaşında ne kadar artış sağlanacağı da ifade edilmiş oluyordu.

Asgari ücret bugün için açlıkla kol kola bir yaşam sürmek anlamına geliyor. Temel hiçbir ihtiyacımızı karşılamaya yetmediği gibi insanca bir yaşam sürdürebilmenin yakınından bile geçmiyor. Hükümet ne bize söz söyletiyor, ne taleplerimizi dinliyor ne de itiraz kabul ediyor. Onlar sadece sermayedarların ihtiyaçlarını gözetiyor ve onlara hizmet ediyor.

Fakat bizim açımızdan iş, asgari ücretin açıklanmasıyla bitmiyor. Hükümet artış oranını belirleyip işi oldu bittiye getireceğini hesaplıyor. Fakat iş asıl fabrikalarda bitecek. Biz fabrikalarda 4,7 lik sefaleti kabul etmezsek kendi taleplerimizle patronların karşısına çıkmayı başarabilirsek 4,7 ye mahkum olmak zorunda değiliz.

Bunun için ay sonunda ne kadar zam almışız demeyi beklemeden ve hiç vakit kaybetmeden harekete geçmemiz gerekir. Sinirlenip boşluğa küfür savurmak, ben bu maaşla çalışmam diyip işsiz kalmak ve kiminle yola çıkacağız diyerek bir şey çözülemez. Esas olan kendimize ve yanı başımızdaki arkadaşlarımıza güvenebilmektir. Patronların karşısına ortaklaşa belirlediğimiz taleplerimizle ve hep birlikte dikilebilmektir.

4.7 değil insanca yaşama yetecek ücret!

Örgütlü, güvenceli ve sendikalı çalışmak için mücadeleye!

Zafer direnen emekçinin olacak!

BERICAP'ta direniş

Gebze'de kurulu BERICAP Kapak Sanayi Limited Şirketi'nde Petrol İş sendikasında örgütlenen işçiler, patronun, örgütlülüğe yönelik saldırısı üzerine direnişe geçti. 23 Aralık'ta 4 işçinin işten çıkarılması üzerine 24 Aralık günü 100 işçi, işi durdurarak fabrika önünde direnişe geçti. İşçilerin kararlı direnişi sürüyor,

BETESAN'da direniş kazandı!

Kuralsız ve güvencesiz çalışmaya karşı çıktığı için BETESAN Elektrik firmasında işten atılan Zeynel Kızılaslan, işten atma saldırısına direnişle yanıt vermişti. 11 Ağustos 2010 gününden, 2 Aralık'a kadar direnişini sürdüren Zeynel Kızılaslan'ın açtığı işe iade davası 2 Aralık 2010 günü sonuçlandı. Davanın ilk celsesinde Kızılaslan'ın işe iade edilmesi karara bağlandı. 114 gün tek başına direnen Kızılaslan mücadeleyle kazandı.

İBB Park-Bahçe işçilerinden eylem

İzmir Büyükşehir Belediyesi (İBB)'ne bağlı taşeron şirkette çalışan park-bahçe işçilerinin ihalesi 13 Aralık 2010 günü görüldü. Daha önce Kürşat ve Vira adlı şirkette çalışılıyorken ihalenin başka firmaya verilmesinden kaynaklı 1200 işçi işsiz kalmıştı. 2010 Ocak ayında 72 günlük direniş gerçekleştiren park-bahçe işçileri, Vira ve MNA-Acar ortaklı şirkette çalışmaya başladılar. Bu yıl görülen ihale sonucu İzenerji şirketi ihaleyi aldı. İhalenin sonucunda 1 Ocak 2011 tarihi itibariyle park-bahçe işçileri İzenerji bünyesinde çalışmaya başlayacaklar. İhalenin olduğu gün işçiler eylem gerçekleştirdiler. Yapılan eylemde Konak Sümerbank önünde bir araya gelen işçiler, Büyükşehir Belediyesi binası önüne yürüdüler. İşçiler, kendilerine verilen sözlerin tutulmasını ve taşeron sistemine son verilmesini istediler. İşçiler belediye şirketi kadrosuna geçirilmiş olsalarda henüz hangi koşullarda çalışacakları ve sendikal haklardan ne düzeyde yararlanacakları belirsizliğini sürdürüyor.

Buca direnişi sona erdi

İzmir'de Buca Belediyesi'nde taşeronlaştırmaya karşı mücadele eden işçilerden 7'sinin işten atılmasının ardından belediye önünde başlayan

direniş sona erdi.

Atılan işçilerin işe geri dönmesi, taşeronlaştırmanın kaldırılma sendika çalışmalarının önündeki engel kaldırılması talebiyle süren direniş süreç içerisinde CHP yönetiminin çözüm vaatleri sonucu bekleyişe dönüştü. Önce Buca Belediye Başkanı Ercan Tatı'nın 5 işçiyi başka belediyelerde işe başlatacağı, kalan 2 işçi ile de CHP İzmir yönetiminin ilgilenecceği dillendirildi. Bu çözüm vaadi ile haftalarca oyalanan işçilere son teklif 56. günde getirildi. 56. günün sonunda ise bir gün önce yeni görevine başlayan İzmir CHP İzmir İl Başkanı Tacettin Bayır'ın işçileri işe alacağı yönlü sözü üzerine 6 direnişçi işçinin aldığı kararla direniş sonlandırıldı. Sadece bir işçi, ancak 7 işçinin de işbaşı yapması koşuluyla çadırın toplanabileceğini belirterek bu kararı kabul etmedi ve direniş alanını terk etti.

Buca Belediyesi önünde açıklama yapan CHP İzmir İl Başkanı Tacettin Bayır, işçileri bir hafta on gün içinde sendikalı olarak işe aldıracağı sözünü verdi.

PTT'de direniş

İşten atılan PTT taşeron işçileri İstanbul Topkapı AVPİM ve Sarıyer Dağıtım Müdürlüğü önünde ve Ankara'da direnişe geçtiler. İşçiler taşeron sisteminin kaldırılmasını ve güvenceli çalışma koşulları istiyor.

İşçi Bülteni Özel Sayı: 655* Fiyatı: 25 Kr * Şubat 2011 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten Özdoğan * Yayın Türü: Yerel süreli, siyasi. ayda bir. Türkçe. * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeret Mah. Simsar Sk 5/3 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92